

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt VII. Innocent. III. R. Archipresbytero, & Magistro Scholarum, & P. de
Vico, Canonico sancti Astregisili (a) Bituricensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

quinto Capitulo. Nec obstat secunda diffi-
cultas, pro cuius solutione discrimen est con-
stituendum inter consuetudinem rationabilem,
legitimeque præscriptam; & inter injustam, nec
rite præscriptam. Prima obseruanda est, se-
cunda vero improbatur, ex dicto cap. i. jun-
ctis ibi adducit: unde cum in præmio sup-
ponatur, consuetudinem esse rationabilem, legi-
timeque præscriptam, ideo docetur eam esse
obseruandam.

10. Superiori assertioni obstat texsus in cap. ex
litteris 7. de iurepatron. in illis verbis: Postmo-
dum Abbatissæ p[ro]p[ri]etatis monasteriorum præfensi-
onem eidem. Ex quibus aperte deducitur, Abba-
tissam clericum ad Ecclesiastam præsentans absque
consensu Capituli: igitur quia Prælatus per se,
etiam irrequisito Capitulo clericum præsentare
potest. Agnovit difficultatem Lambertinus de
iurepatron. lib. 2. p. i. que[st]. 2. art. 12. num. 2. & 3.
qui afficit verba illa non esse Pontificis de-
cidentes, sed partis allegantis. Verum facilius
r[es]ponperi potest assertendo, præsentationem
faciam sine assentu Capituli, nullam esse; atta-
men dum aliud non constat, præsumi in præ-
sentationibus Prælatorum, quod finit de colle-
gorum suorum assentu; unde eti dicatur in di-
cto cap. ex litteris, simpliciter Abbatissam præ-
sentans, hoc tamen præsumptione juris sic in-
telligi poterit, quod eruditè observavit San-
chez lib. 7. moral. cap. 14. num. 7. & ex eo Bar-
bola b[ea]ta.

11. Difficilis etiam redditur Innocentii III. deci-
sio relata in cap. edoceri 21. de re scriptis; ubi as-
tentur, quod si in causa, vel litigio, quod per-
mit ad Abbatem, & conventum simul, quis
litteras impetrat adversus Abbates, nullâ ha-
bita mentione de suis conventibus, tenentur
Abbates ipsis querelantibus respondeere. Verba
Innocentii sunt sequentia: Ita ut non possint dicti
Abbates per se tueri appellationem, quoniam re-
sonant. Ex quibus deducitur difficultas, quod,
ut certat ex Cœlestini nostri decisione, quam
exponimus, quando est actus communita-
tis, non valer Abbas per se ad beneficium præ-
sestare, aliumve actum exercere; ita similiter

CAPVT VII.

Innocent. III. R. Archipresbytero, & Magistro Scholarum, & P. de
Vico, Canonico sancti Astregisili (a) Bituricensis.

Cüm Apostolica Sedes, cui (licet immoriti) præsideamus, universis per orbem
Ecclesias non humanâ, sed divina sit institutione prælata, justum est, & con-
veniens, ut ad eam tanquam ad magistrum, & matrem super diversis juris antiqui
referantur dubiae quæstiones, ut quæ jura constituit, eadem quoque jura distin-
guat, ne quæ diversa cernuntur, videantur aduersa. Sane (sicut ex litteris vestris
acceptis) cùm ex una parte Capitulum (anæti (b) Stephani, & Capitulum de (c)
Salis; & ex altera Monachi de (d) Pratea super decima quadam, quam à monachis
ipsis petebant, in vestrum compromisissent arbitrium, & vos partibus convocatis
cognolceretis de causa: Monachi proponebant ordinationem ipsius decimæ sibi
à quodam milite factam, & venerabilis fratr[is] nostri N. Bituricen. Archiepisco-
pi, diocesanij ejus accedente consensu confirmatam fuisse; seque auctoritate (e)
Hieronymi munitos existere, qui scribens ad Damatum ait: Si aliquando fuerint

à laicis male detenta, quæ divini juris esse noscuntur, & in usum transierint monas-
chorum, Episcopo tamen loci illius præbente consensum, constabat eis omnia
perpetuā firmitate subnixa. Econtra pars allegabat adversa, consensum Episco-
pi sine Cleri consensu minus sufficere, auctoritate Leonis Papæ dicentis: Ne quis
Episcopus de rebus Ecclesiæ quicquam donare, vel commutare, vel vendere au-
deat, nisi forte aliquid horum faciat, ut meliora prospiciat, & cum totius Cleri
consensu, atque tractatu id eligat, quod non sit dubium Ecclesiæ profuturum.
Quia vero super his auctoritatibus dubitantes Sedem Apostolicam consulere vo-
lueris, humiliter inquirentes, utrum quando decima possidetur à laico, si confe-
ratur Ecclesiæ, ad confirmandam donationem consensus Episcopi sine Cleri con-
sensu sufficiat: nos devotioni vestrae taliter respondemus, quod monendum est qui
decimam detinet, ut eam restituat Ecclesiæ, ad quam spectat. Quod si forsitan in-
duci nequierit, & eam cum diœcesani consensu alteri Ecclesiæ assignarit, pre-
sertim religioso conventui, constabit ipsa donatio perpetuā firmitate subnixa. Au-
toritates enim præmissæ, licet diversæ, (f) non sunt tamen adversæ, cum aliud sit
alienare quod ab Ecclesia posidetur; & aliud quod detinetur à laico, ad usum
ecclesiasticum revocare. In alienatione vero, juxta (g) Leonis Papæ decretum, con-
sensus Episcopi sine Cleri consensu non sufficit. In revocatione autem [juxta re-
sponsum Hieronymi] sufficit consensus Episcopi, cum per utrumque utilitati eccle-
siasticæ consulatur. Nam & in (h) Lateranen. Concilio est inhibitum, ne quælibet re-
ligiosa persona Ecclesiæ, & decimas de manibus laicorum, sine consensu Episcoporum
recipiat: per quod recte datur intelligi, quod sufficit consensus Episcopi, ut
licitum sit Ecclesiæ decimam de manu recipere laicali. Datum Romæ, &c. Non.
Julii, Pont. nostri anno (i) primo.

NOTÆ.

(a) *Bituricensi.*) Ita etiam legitur in cap. 1. sub
titulo *de his, que conceduntur sine consen-
su Capituli, in 3. collect.* & in ipsi epistolis In-
nocentii IIII, editis à Sireto, fol. 142. Et licet
Glossa marginalis pro *Archipresbytero*, legat
Archiepiscopo, audienda non est; nam tempori-
bus Innocentii IIII, Bituricenses Praesules fue-
runt Guillelmus, & Gerardus, non autem R.
ut hinc legitur: quare retinenda est lectio At-
chiphysbyteri, ut hic habetur. De Bituricensi
Ecclesia plura adduxi in cap. final. de majorit.
Ego.

(b) *Capitulum sancti Stephani.*) Ipsius videlicet
Ecclesia Cathedralis, quæ est Protomartyri Ste-
phano dicata.

(c) *Et Capitulum de Salis.*) Id est, D. Maria de
Salis, quæ est Ecclesia Collegiata in ipsa urbe
Bituricensi, ut refert Chenu in serie *Præsalum
ipsius Ecclesie.*

(d) *De Pratea.*) Pratea est monasterium Ordini-
nis Cisterciensium, in diœcesi Bituricensi, lex
leucis distans ab Avarico; cuius monasterii me-
minit Robertus Claudio in catal. monasteriorum
Gallia, per hæc verba: *Pratea Ordinis Cistercien-*

*sis, diœcesis Bituricensis, fundatum anno 1145,
quarto idus Novemboris.* Et ex eo idem referunt
Illustrissimus Mantique tom. 2. annal. Cisterciens.
anno 1145, cap. I. fol. 21. num. 8. Frates Sarmati-
tani tom. 4. *Galla Christiana* fol. 756. Eius mo-
nasterii Abbatæ unita fuit alia Abbattia de Bo-
codagoberti, ut referunt Frat. Sarmat. ubi pro-
xime.

(e) *Divi Hieronymi.*) Relati in cap. final. 16.
quaest. 1.

(f) *Diversæ non sunt.*) Separant enim saepè
sepius juris Auctores adversas sententias à diver-
sis, l. 3. ff. ut legat. nomine.

(g) *Leonis Papaæ.*) In cap. sine exceptione, 12.
question 2. cujus integra extat tom. 1. *Bullarii*,
fol. 12.

(h) *Lateranen. Concilio.*) Relato in cap. pro-
hibemus, de decimis, ubi textum hunc expo-
nemus.

(i) *Anno primo.*) Qui fuit Christi 1199. Post
hæc verba, tam in tercia, quam in sexta collectio-
ne leguntur illa: *Hec autem de his decimis intelli-
gimus, quæ perpetuo sunt in feudum concessæ.* Sed
in ipsa epistola edita à Sireto non repertur,
& recte, ut dicimus in dicto cap. prohibemus, &
in cap. 2. de donat.

CAPVT VIII.

Idem (a) Metensi Archid.

TUA nuper. *Et infra:* Adjecisti etiam, utrum Episcopo, vel electo, cum solo
Archid. præter assensum majoris Ecclesiæ, cum ab ipsa eligatur (b) Episcopus,
& Archidiaconus assumatur de ipsa, Cœnobio, vel Ecclesiæ conventionalibus, ad
quas jus pertinet patronatus, liceat conferre perpetuæ vacantes Ecclesiæ (c) baptis-
tales. *Et infra:* Alterius etiam questionis solutio ex epistola Leonis Papæ collig-
itur evidenter, in qua legitur: *Ne quis Episcopus de rebus Ecclesiæ quicquam do-
nare*